

АКТИВНОСТ ОМЛАДИНЕ У ДУБОКОМ И БУАРУ У ДАНИМА УЖИЧКЕ РЕПУБЛИКЕ

После формирања Народноослободилачког одбора бивше буарске општине, коју су сачињавала села Буар и Дубоко, крајем септембра 1941. године, на збору одржаном у згради бивше буарске општине, формиран је Народноослободилачки омладински одбор за ова села.

Збору су присуствовала двојица другова из скојевског руководства ослобођеног Ужица. Један од њих, питомац Дома Црвеног крста у Ужицу, био је без руке, а имао је надимак „Руле“.

Омладинском одбору додељена је за рад једна соба у згради бивше општине. За одржавање конференција омладине коришћена је једна већа просторија у истој згради, коју је користио и Народноослободилачки одбор буарске општине.

Омладински одбор имао је и свој печат, израђен у гуми. Израдио га је ручно један од чланова тог нашег омладинског одбора. На средини печата била је нетокрака звезда, а околу је био исписан назив нашег Одбора.

Одбор је уредно водио записнике са својих седница и конференција. Имао је и свој деловодни протокол, у који су завођени чак и сви пропагандни материјали које смо добијали из града.

Омладински одбор је свакодневно, а по потреби и више пута у току дана, одржавао везе са руководством у ослобођеном Ужицу и то како за своје потребе, тако и за потребе нове народне власти у Буару. Имали смо своју библиотеку преко које смо примали и растурали дневну и периодичну штампу, пропагандни материјал и разне друге књиге — све што смо добијали из Ужица.

Задатак Омладинског одбора био је да окупља омладину и да с њом политички ради, да је упознаје с догађајима у свету и с циљевима наше борбе. Омладинци из ова два села су се често ангажовали у пружању помоћи новоформираној народној власти у селу. Доста помоћи омладински одбор је пружио око организовања партизанских прела, на којима су се за партизанске борце плели џемпери, чарапе и шалови. Омладинци су учествовали у прикупљању одеће и обуће за партизанске борце. Неколико пута омладина је активно учествовала у организовању посета рањеним партизанским борцима, који су лежали у болницама у бившој По-

љопривредној школи у Севојну и у Крчагову. Готово редовно су учествовали и у позивању грађана на зборове и конференције, а посебно су се истакли у организовању одласка на прославу октобарске револуције у ослобођеном Ужицу.

Омладински одбор и његови чланови пружили су велику помоћ пратећи кретање сумњивих по селу и обавештавајући о сазнајим намерама домаћих издајника.

Одушевљење које је тада захватило омладину Дубоког и Буара оставило је видне трагове и дало крупне резултате. То се показало у спремности великог броја омладинаца за извршавање свих постављених задатака, Мнош омладинци су се сами јављали у сеоску стражу, у градску партизанску милицију, у партизанске јединице и радионице. Омладински одбор је успео да окупи велики број омладинаца, међу којима су се истицали: Обрад Ђаповић, Витомир Дрчелић, Драган Дрчелић, Велизар Дрчелић, Првослав Дробњаковић, Драгиша Терзић, Милош Јовановић, Живко Пејић, Ђорђе Зечевић, Стаменко Обрадовић и многи други. Разуме се, посебно су се истицали изабрани чланови Омладинског народно ослободилачког одбора буарске општине. То су били: Павле Миливојевић, земљорадник, Цвијо Радивојчевић, ученик на столарском занату, Видоје Ђоковић, ученик гимназије, Никола Томановић, ученик гимназије, Милија Јовановић, ученик учитељске школе, као и председник овог Одбора Јован Ристовић, ученик гимназије.

Омладински одбор Буара и Дубоког престао је с радом крајем новембра 1941. године, кад су се партизанске јединице повукле са ослобођене територије. Уочи самог престанка, док су немачке и издајничке снаге продирале преко Карана и Метаљке кроз Дубоко и Татинац, чланови омладинског одбора делили су грађанству штампани Проглас Народноослободилачког одбора Ужица о наступајућој опасности и плану евакуације.

Поновном окупацијом овог краја чланови омладинског одбора из Буара, као и чланови општинског Народноослободилачког одбора, сврстани су у партизанске сараднике и били изложени немилосрдном злостављању и прогону. Већ у јесен 1944. године један део чланова омладинског одбора из 1941. године одмах се укључио у Шесту источnobосанску бригаду и друге јединице које су овуда ваилазиле, а сви остали су наставили да раде у новоформираним органима народне власти и друштвено-политичким организацијама.

Др Видоје Г. ЂОКОВИЋ